הכנסת

חבר הכנסת

בני ברק

רח' רבי עקיבא 10

בני ברק

ד"ה כסלו תשל"ב
5.12.71

לרב נורמן לוס, ידידי, שלום וברכה,

אני מאוד מקווה שאינך מתרעם עלי על הדיבור בתשובתי. כשהיה הייתי (ובעני) כל כך עסוק שקושי התבטאתי למשהו, ואחרי שלא הדגתי להשיבך "סתם" בחיבתי - כאמור אני מאוד עסוקים כאן בכנסת, בחגיגה, ובדברים. במרכז "בשבת". קושי נושאים. לכן לא נגיה את נסיעתנו שתכננו לאוהב ופעלה בקיומה בלוב מסוף חדשים, ובעוד כמה לשאתה אל כך כמו בהיותך באוהל.

להלן 2 נושאים משמעים אלו:

ראש-חדש - וכן הבנתי בינינה מכשו בולטת הדרגה של הכנסת. כבר נתקיימו שתי ישיבות בקושא, והשישית מתקיים מחר. כישרה אולי הבנתי שר שם הקושא, אינשה מעדיף הדרגה (מעבר לעניין, ואל כלל, ואל מולה את ע-ל בכוחים, המשמעות בכל הישיבה בקושא) התנגדו לתקיים עד המדר במשך. רוב חברי הועדה שהתיחסו לקושא - דברו אל כה באהבה ומתוך רצון לעזור ברך להבאתו. הנימוק לכך הועדה מנהלי מבטלים שהבינו כי ימי עבודה בשבוע ושבתו שם השבת בינתים: תבירון שלהם מתעשה אחרים) אולם. ויוצאים לוב. הנימוק נגד: האורחים הגלגלים והמשתתפים שבשיחה פי רבה - התנגדו (נמצאים מבינם שאומים הם נגד, אם לא רבו כך לאשר נגד הדמוקרטי..) ולפיכך אך נגד: הפתגמים, סודיות, ואחר. ובעומת לך כמובן. אני שוקל כל שאול לדעתו מה שיעשה אבל הוא לי עמה נגש מפטרון "נעלה-לבנון" שלך בקיבוץ שבאר שלו הבכירים בתקנה שלבינה - ואומים כן רושמתי בקושא: 2 דברים בכן הסכמתי להסבירה שם הבלתי ולא הוחדתי בעקבות ומן אמנם בקלון. אבל הבנים רבים חיוניים לאחר התקנה. ואל נמצר לי שהרו על התקנה בכמה בטחונים. אני שם חלק מצבור בכל הבטחון בכנסת ובחוץ ובכל - ואל הבלתי להתבדות המחשבת. לקושא עמנו כאומר הוא בטוח טוב, שוק הקשיב כיבוד לך ביומיים. ובמהרה.

ביקר: חברינו תומכים בך כיבוד. בשבוע לא נתנס ונבין בכך בעבוד וחברי המרכז שלנו אמנם ותלוהו על דברים בקושא. שמחתי. אורמה בקושא לא מרים הכבוד. וכן אין. מטבל בבין בא בעלה ואיך בעצם לאחר שהרב ביקל אובד מחיקו (בעיני המשמעות) תמיד על כרוך השולל בחרים הנקבה לשם לאומי. שלא אלה קולמה חיים, תמיד וכל. אם אינו. נתמנה לא בעמקה המשמעות בך. כשהיה כאן אורחה שתקנו בבני הרבינו זחינה ומך (הבדמי מאחרים בקלמה) כאשר ומצר רבל אותה מו לב. כן לב אלה מ הלא ורהבנים ואיך. ויקרה לטוב.

בתוך בקשה אם לך כעינה והבמת בעמנו בת, הכרתה בחינה, כן מה חדש אבלם (אני מקוה שרבל כשהיה) ומתי תבוא לאול ומדמה בעמן, והבינבה ומן. ודבש לרעותם לחמשתה בבוא בעמן המר